

Проповед на Неделя 10-та след Неделя подир Въздвижение

Братя и сестри,

Свети евангелист Лука в днешното литургийно четиво ни разказва за изцелението на една прегърбена, немощна жена, която, свита към земята, цели 18 години страда и се мъчи. Това чудо ни предава единствено свети Лука. Прави впечатление, че Господ Сам се обръща към болната. В съботния ден, в синагогата, сред множество народ, Спасителят вижда тежко болната, свита сякаш на възел жена, чиято единствена утеха е молитвата и общото богослужение.

Христос вика измъчената дъщеря Авраамова. Повиква я, за да я изцели, като възложи върху ѝ ръце. Вика я, за да я избави от примката на дявола, който е взел власт над тялото ѝ. Тази жена не е бесновата. Тя е страдалница, подобно на Йов. Единствената ѝ гледка е земята, тя не може да вдигне очи към небето, не може да види лицата на хората.

Голямо е нейното страдание през всичките тия 18 години. Но Божията милост я осенява неочаквано. Спасителят на човешкия род идва да я вдигне от сломеното и немощно състояние, до което сатаната я е довел.

Но вместо всеобща радост след внезапното изцеление, вместо всеобща прослава на божествената сила на Богочовека Христос, се чуват укори и лицемерна ревност по Мойсеевия закон. Началникът на синагогата укорява Спасителя, че изцелява в съботен ден, в който юдеите не вършат никаква работа, в знак на почитание към закона.

А нашият Спасител не се бои да нарече този тесногръд и фанатичен служител на закона „лицемерец“.

„Лицемерцо, не отвързва ли всеки от вас вола си или осела си от яслите в събота, и не води ли да ги пои? А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързал, ето вече осемнадесет години, не биваше ли да се освободи от тия връзки в съботен ден?“ (Лука 13:15)

Съботният ден е денят на всеобщо богослужение, ден на Бога, за древните юдеи, според предписанията на 10-те Божии заповеди. За нас този ден е неделята, денят на Възкресението Христово, ден за прослава Богу с дела на милосърдие, с молитва и благотворене.

И наистина, не е ли трябвало точно в деня за покой, точно в деня за славене на Бога, пред очите на всички, Господ да освободи тази измъчена и вярваща жена?

И евангелист Лука добавя, че фарисеите, слушайки справедливото изобличение на Господа, изпитвали срам, а народът тържествувал.

Добре би било този срам да се обърне в покаяние. Но виждаме точно обратното – народните водачи, фарисеи и законоучители възрастват в злоба и завист към Спасителя, към Човека, Чийто слово има власт. Омразата им става толкова голяма и неистова, че ще ги доведе до решението за богоубийство.

Ето как срамът не им е послужил за тласък по духовния път, тласък към покаяние. Напротив, срамът им ги прави още по-ярошни, непримирими като всеки с уязвена гордост и сатанинско себелюбие. И това обяснява как, въпреки изумителните чудеса, въпреки божествените слова на Спасителя, те, противниците Христови, възрастват в своята злоба.

И не случайно Господ на Кръста се моли за богоубийците, за собствения Си по кръв народ, народът, който искаше, настояваше кръвта Му да падне върху техните глави и главите на тяхното потомство. А Господ се моли с думите: **„Отче, прости им, понеже не знаят, що правят“** (Лука 23:34)

Така, в съвършената си мяра Богочовекът изпълни заповедта за обич към враговете – тази повеля, която издига Христовото учение над всяка друга стихия, над всеки друг нравствен закон.

И всъщност, по това ще проличи дали сме наистина Христови, като изпълним заповедта за обич и благословение на враговете ни.

Колко е трудно да се надскочи естествената жажда за отмъщение, за възстановяване на справедливостта, за въздаване реципрочо на обидата и на щетата. Но всъщност това ни прави Христови - претърпяването със смирение и молитва за нашия враг.

Господ да ни сподоби с ум Христов, та по силата на Божията благодат, да надмогнем егоистично човешкото си настояване за собственото право.

Божиео благословение да е с всички вас по молитвите и моленията на Майката Божия и на всички светии. Амин!

Честит възкресен ден!

2023 г.